

BL 10-6.

Najvyšší súd
Slovenskej republiky

SŽn 5/03

Rozsudek je právoplatný
dňom 14.6.2003
Najvyšší súd Slovenskej
republiky, Bratislava

Rada pre vysielanie a retransmisiu
Nám. SNP 12, 811 06 Bratislava

DOŠLO DŇA: 24. JÚN 2003

ČÍSLO: 1184 Pgo

Dodávané písomnosť
→ kanceláře
1 X co RK

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Hargaša a z členov JUDr. Anežky Kellovej a JUDr. Evy Babiakovej, CSc., v právnej veci navrhovateľa: **Radio KIKS s.r.o.**, Michalovce, Sama Chalúpku č. 20, proti odporkyni: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Bratislava, Námestie SNP č. 12, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/125/2002 zo dňa 16. júla 2002, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne RP/125/2002 zo 16. júla 2002 **potvrdzuje**.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť na účet súdu sumu 2 000 Sk z titulu súdneho poplatku.

Žiadnen z účastníkov nemá právo na náhradu troy konania.

O d ô v o d n e n i e :

Rozhodnutím uvedeným vo výroku tohto rozsudku odporkyňa (ďalej len Rada), podľa § 67 ods. 3 písm. h/ zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii uložila navrhovateľovi pokutu vo výške 40 000 Sk za opakované porušenie povinností uvedených v § 20 ods. 2 zák. a to tým, že v rámci programu KIKS FÓR v dňoch 21.2., 28.2. a 7.3.2002 v čase pred 22⁰⁰ hod. odvysielal vtipy obsahujúce vulgárny jazyk a slovnú agresivitu s urážlivými replikami s tým, že tieto mohli ohrozíť morálny vývin maloletých.

Včas podaným odvolaním sa navrhovateľ domáhal zrušenia tohto rozhodnutia ako predčasne vydaného, nedôvodného a neprimerane prísneho. Uviedol, že má za to, že svojim konaním zákon neporušil. V odvysielaných vtipoch neboli použitý žiadny vulgárny výraz ani agresivita. Takéto vtipy a obdobné informácie sú v elektronických médiách bežne dostupné pre všetky vekové kategórie a ich vplyv na psychický či morálny vývin maloletých je zanedbateľný až nulový. Tieto praktiky zodpovedajú spoločenskej objednávke, spoločnosťou sú tolerované a toto je v súlade s trendom demokratizácie spoločnosti. Zásah štátneho orgánu pri doktríne práva úvahy, pri ktorej interpretácii podliehajú neurčité pojmy, najmä ich spoločenské ponímanie, môže znamenať aj zásah do základných práv a slobôd vysielateľa.

Rada navrhla napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne. Súčasne vykonala rozbor veci po skutkovej aj právej stránke a to spôsobom v podstate zhodným ako v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Zvlášť zdôraznila, že prezentácia nevhodnej až vulgárnej komunikácie na témy, ktoré sú závažným spoločenským problémom ako napr. neželateľné tehotenstvo, AIDS, sexuálna deviácia môže viest' k napodobovaniu maloletými a k ich morálnemu znecitliveniu.

Najvyšší súd SR ako súd vecne príslušný (§ 246 ods. 2 písm. b/ OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie z dôvodov uvedených v odvolaní a po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania (§ 250f OSP za súhlasu účastníkov) dospel k záveru, toto je potrebné potvrdiť.

V danej veci bol skutkový stav nesporný. Navrhovateľ v konaní ani v žalobe nepoprel, že by riešené vtipy, uvedené v napadnutom rozhodnutí v plnom znení, neodvysielal. Tako podľa obsahu odvolania bolo úlohou súdu posúdiť, či Rada nepochybila, keď prijala záver, že navrhovateľ nimi porušil § 20 ods. 3 zákona. Podľa tohto ustanovenia programy alebo iné zložky programovej služby, ktoré by mohli ohrozit fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo ich duševné zdravie a emociálny stav, sa nesmú vysielať v čase od 6⁰⁰ do 22⁰⁰ hod.

Najvyšší súd SR zastáva názor, že sa tak nestalo. Záver Rady je vyargumentovaný úvahami, ktoré zodpovedajú zásadám logického myslenia a správneho uváženia. Pre ich kompletnosť, priliehavosť, ako boli v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uvedené, stačí na ne poukázať. K tomu možno pridať, že vulgárnosť nemožno vidieť len v nadávkach, v jednotlivých hrubých výrazoch, ale aj v slovných zoskupeniach, ktoré vo vzájomnej spojitosti oplzlým spôsobom vykresľujú, opisujú určité situácie, ponižujú či nechútne zvýrazňujú pudovosť jednotlivca či skupín ľudí. Nezáleží na tom, že má ísť o vtip, paradoxne zvlášť dôvtipné slovné zvraty určené k pobaveniu. Vhodnosť vtipu nie je len otázkou vkusu ale aj otázkou morálky. Sú vtipy, ktoré pri jednoduchej úvahе nie sú vhodné pre deti, teda vtipy ktoré rodič pri primeranej starostlivosti nedokáže nie len hovoriť, ale ani počúvať v prítomnosti svojich maloletých detí. Takáto spoločenská norma je zreteľná. Vysielať pri priamej požiadavke zákona nemôže ísť pod prach spoločenskej normy a z kuloárnych neviazaných rečí robiť verejnú produkciu, a to v čase počúvateľnosti maloletých. Pri nevyzretých osobnostiach vo vývoji treba zákonite počítať s úvahou, že čo odznelo v rádiu to je normálne a podľa toho sa možno správať aj verejne. Takýto stav nie je žiadúci ani pri trende demokratizácie spoločnosti. Tento trend pri garantovanom práve na slobodu prejavu totiž nemá znamenať zvulgarizovanie a znižovanie kultivovanosti verejných produkcí a prejavov jednotlivcov.

S poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250q ods. 2 OSP napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z § 250k ods. 1 OSP, podľa ktorého náhradu trov konania možno priznať len tomu žalobcovi, ktorý mal vo veci aspoň sčasti úspech.

Vzhľadom na neúspech navrhovateľa v konaní, súd zaviazal navrhovateľa (§ 2 ods. 4 zákona 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch) k povinnosti zaplatiť súdny poplatok v sume 2 000 Sk (položka č. 10 písm. c/ prílohy). Táto povinnosť sa bude považovať za splnenú aj nalepením kolkovej známky na výzvu súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možno podať do 15 dní od doručenia na tunajší súd.

V Bratislave dňa 20. mája 2003

Dr. Jozef Hargáš, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: *JH*